

Nota de prezentare a principalelor modificări aduse prin Regulamentul de furnizare a energiei electrice la clienții finali

Documentul a fost elaborat ca urmare a prevederilor Legii energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012 și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 33/2007 și reprezintă o actualizare a Regulamentului de furnizare a energiei electrice la consumatori, aprobat prin HG 1007/2004, în scopul armonizării cadrului de reglementare al pieței cu amănuntul cu prevederile Legii energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, precum și cu evoluția pieței de energie electrică.

În cele ce urmează sunt prezentate principalele prevederi ale noului document, cu accent pe modificările față de reglementările actuale.

1. Contractarea serviciului de utilizare a rețelelor electrice

Referitor la modul de contractare a serviciilor de rețea, Regulamentul de furnizare prevede, la cap. „Dispoziții finale și tranzitorii”, două etape. În prima etapă, până la elaborarea și aprobarea noilor contracte cadru de rețea și a reglementărilor conexe, se păstrează sistemul actual și anume, pentru fiecare loc de consum cu contract de furnizare negociat se încheie un contract de transport, cu OTS, iar în cazul locurilor de consum racordate la o rețea de distribuție se mai încheie și un contract de distribuție încheiat cu operatorul de distribuție. În etapa următoare, după aprobarea setului de reglementări corespunzător (probabil 4-6 luni de la aprobarea Regulamentului de furnizare), se va aplica noul sistem de contractare a serviciilor de rețea, prezentat mai jos.

1.1 Noul sistem de contractare a serviciului de rețea – (art. 16. din Regulament)

Fiecare operator de distribuție (OD) racordat la rețeaua de transport (RT) va încheia cu OTS un contract de transport, întocmit pe baza *Contractului cadru de transport (variante pentru rețeaua electrică de distribuție)*, în baza căruia OD îi va plăti OTS *tariful reglementat pentru prestarea serviciului de transport, a serviciilor de sistem și a serviciilor prestate de Operatorul pieței de energie electrică*.

Pentru fiecare loc de consum se va încheia un singur contract de rețea și anume, cu operatorul rețelei la care este racordat locul de consum. Tariful plătit în cadrul acestui contract va include, în cazul locurilor de consum racordate la o rețea de distribuție, atât componenta care să acopere costurile aferente rețelei de distribuție (similar actualului tarif de distribuție), cât și o componentă care să acopere costurile aferente serviciului de transport și anume tariful de transport – componenta de extracție, tariful de servicii de sistem și cel de administrare piață –, pe care operatorul de distribuție îl va plăti către OTS, în baza contractului de transport (variante pentru rețeaua de distribuție), precizat mai sus.

Acest nou sistem de contractare a serviciilor de rețea are următoarele avantaje:

- în cazul clienților finali racordați la o rețea de distribuție se evită o relație contractuală anormală, între clientul final (sau furnizorul lui) și un operator de rețea (OTS) care nu îi prestează în mod direct niciun serviciu de rețea, deoarece locul de consum nu are legătură directă cu rețeaua de transport (în sistemul actual de contractare este ca și cum cumpărătorul unui produs plătește vânzătorului prețul produsului, mai puțin costurile cu transportul produsului de la producător la depozitele vânzătorului, pe care cumpărătorul ar trebui să le plătească separat transportatorului, deși nu are legătură directă cu acesta);
- prin introducerea contractului de transport (variante pentru rețeaua de distribuție) se acoperă o carență a actualului cadru de reglementare, care nu prevede nicio relație contractuală între OD și OTS, deși este vorba de prestarea unui serviciu extrem de important pentru sistemul energetic. Un exemplu de efect al acestei situații este următorul: conform reglementărilor actuale, dacă un client final racordat la o rețea de distribuție, titular al contractului de transport, își plătește serviciul de distribuție, dar nu plătește pentru serviciul de transport, nu poate fi

deconectat de OD, deoarece OD nu are o relație contractuală cu OTS, care să constituie o bază legală pentru această deconectare;

- se elimină complicația ca, la schimbarea furnizorului să fie necesară schimbarea, pe lângă schimbarea contractului de distribuție, și schimbarea contractului de transport. În acest fel se creează condiții pentru înscrierea mai ușoară a procesului de schimbare a furnizorului în noul termen de schimbare de 21 de zile, impus de Directiva UE 2009/72;
- se armonizează modul de contractare a serviciilor de rețea din România cu cel din marea majoritate a statelor UE. De menționat că rapoartele CEER, prin care se analizează modelele de piață cu amănuntul din țările europene, evidențiază existența a numai două variante de modele de piață și anume: client final cu un singur contract (prin care furnizorul îi asigură atât energia, cât și serviciile de rețea) sau client final cu două contracte (un contract de furnizare, prin care furnizorul îi asigură energia și unul de rețea, încheiat cu operatorul rețelei la care este racordat locul de consum, prin care i se asigură în întregime accesul la rețea). Niciuna din țările care au răspuns la chestionarele CEER nu a menționat că ar exista situația în care, pentru alimentarea cu energie electrică, să existe 3 contracte. De asemenea, nu s-a menționat existența unui contract de rețea cu un operator cu care locul de consum nu are punct de conexiune comun.

1.2 Cine încheie contractul de rețea

Contractul de rețea este încheiat de clientul final sau de furnizorul locului de consum, după cum urmează (art. 17):

- a) de furnizor: pentru clienții finali casnici, noncasnici mici, indiferent de tipul de contract de furnizare, precum și în cazul tuturor locurilor de consum cu contract de furnizare reglementat;
- b) de clientul final: în cazul clienților finali noncasnici mari, precum și în cazul clienților finali care au clienți finali racordați la locul de consum respectiv (pentru energia contractată prin contracte de furnizare negociate). Prin excepție, pot încheia contractul de rețea și clienții finali casnici sau noncasnici mici, la solicitarea lor și cu acordul OD, numai în cazul locurilor de consum cu contract de furnizare negociat.

În cazul în care contractul de rețea este încheiat de clientul final, între acesta, furnizor și operatorul de rețea se încheie o convenție tripartită, prin care (art. 19):

- furnizorul se angajează să își asume responsabilitatea echilibrării pe piața angro pentru cantitatea de energie electrică consumată/contractată pentru locul de consum respectiv;
- OR se angajează să deconecteze locul de consum, la solicitarea furnizorului, în situația în care clientul final nu plătește energia furnizată, precum și în cazul în care furnizorul nu-și respectă obligațiile de plată pe piața angro, iar clientul final refuză să schimbe furnizorul. În ultimul caz, clientul final poate evita deconectarea prin rezilierea contractului de furnizare și trecerea la alt furnizor, inclusiv la FUI.

2. Furnizorul de Ultimă Instanță (FUI) – art. 12

S-au actualizat funcțiunile corespunzător prevederilor Legii energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012. FUI are obligația să presteze serviciul de furnizare:

- ca furnizor reglementat, clienților finali care au dreptul la serviciu universal (dacă aceștia nu-și exprimă dorința de a schimba furnizorul). În acest caz furnizarea se face pe bază de contract cadru reglementat, la tarife reglementate, în condițiile Legii nr. 123/2012;
- furnizarea de energie electrică, în condiții de calitate și la prețuri rezonabile, transparente, ușor comparabile și nediscriminatorii, conform reglementărilor ANRE, cu respectarea prevederilor Legii nr. 123/2012, clienților finali care nu și-au exercitat dreptul de eligibilitate;
- ca furnizor de „salvare”, pe termen limitat, pentru locurile de consum care sunt în pericol de a li se întrerupe furnizarea din vina furnizorului și anume:

- a) furnizorul locului de consum respectiv este în situația de a i se retrage licența de furnizare;

b) locul de consum este în pericol iminent de a rămâne fără alimentare cu energie electrică, atunci când clientul final primește preaviz de deconectare de la OR sau OTS, deoarece furnizorul nu a plătit operatorului respectiv serviciile aferente aceluși loc de consum, deși clientul final a respectat termenele de plată prevăzute în contractul de furnizare;

c) în oricare altă situație identificată de autoritatea competentă, în care clienții finali nu au asigurată furnizarea de energie electrică din nicio altă sursă, cu excepția clienților deconectați pentru sustragere de energie electrică ori neplată.

Principalul element de noutate la acest capitol îl constituie posibilitatea clientului final de a beneficia de dreptul de a rezilia contractul de furnizare și de a trece la alt furnizor (inclusiv la FUI), în cazul în care furnizorul nu-și respectă obligațiile de plată către alți operatori (inclusiv pe cele aferente pieței angro). În acest mod se evită situația în care furnizorul încasează banii de la clientul final, fără să plătească, mai departe, către alți operatori (transport, distribuție, piața de echilibrare), profitând de faptul că locul de consum nu putea fi deconectat, deoarece clientul final își onorase plățile la termen, conform contractului de furnizare, și nici nu avea motive să rezilieze contractul de furnizare, deoarece furnizorul nu a încălcat prevederi din contractul lui de furnizare. Conform reglementărilor actuale, furnizorul poate funcționa în acest mod un timp lung, necesar pentru parcurgerea tuturor etapelor din procedura de suspendare/retragere a licenței, generând perturbații majore în piață.

Prin modificarea introdusă, furnizorul care nu-și respectă obligațiile de plată către alți operatori de piață își pierde clienții într-un timp în care perturbarea pieței de energie electrică este redusă.

3. Locuri de consum alimentate de mai mulți furnizori (art. 20)

Conform art. 62, alin. (1) lit. i) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, clienții finali cu o putere maximă aprobată pentru un loc de consum, mai mare decât o anumită valoare au dreptul să fie alimentați de la mai mulți furnizori. În Regulamentul de furnizare supus discuției s-a propus ca acest prag să fie de 10 MW.

În aceste cazuri, s-a completat cadrul de reglementare cu obligația părților de a încheia o convenție multipartită între clientul final, operatorul rețelei și toți furnizorii locului de consum respectiv, prin care se stabilesc prevederi clare privind responsabilitățile fiecărei părți, astfel încât nerespectarea obligațiilor de plată ale oricărei părți să conducă la perturbații minime ale pieței.

4. Ordinea de semnare a contractelor de furnizare și de rețea (art. 21)

S-a introdus posibilitatea semnării contractului de furnizare chiar în absența unui contract de distribuție în vigoare, pentru a permite unui client final nou să aleagă un furnizor și să semneze cu acesta un contract de furnizare, înainte de a semna contractul de rețea (în acest caz contractul de furnizare trebuie să prevadă că livrarea se face numai după semnarea contractului de rețea). De asemenea, acest mod de lucru permite clientului final care dorește să schimbe furnizorul să se asigure că poate conta pe noul furnizor, prin semnarea contractului de furnizare cu noul furnizor înainte de schimbarea furnizorului.

5. Clauze obligatorii în contractele de furnizare (art. 34 – 36)

Pentru a asigura protecția clienților finali, conform directivelor europene și pentru asigurarea respectării prevederilor reglementărilor în vigoare de ambele părți contractante, este prevăzută obligația furnizorilor de a introduce în contractele de furnizare (inclusiv în cele negociate), o serie de clauze, precizate la art. 32 - 33.

6. Contracte cadru pentru furnizarea reglementată a energiei electrice (art. 37)

Pe baza experienței din domeniul furnizării gazelor naturale, s-a prevăzut separarea contractului de furnizare reglementat în două părți și anume, prima parte, cuprinzând prevederile personalizate locului de consum respectiv și partea a doua, cuprinzând clauzele care nu se pot negocia cu clientul final (în special cele referitoare la condițiile tehnice, dar și alte clauze, impuse de reglementări), care se reunesc într-o anexă la contract, denumită “Condiții Generale pentru furnizarea reglementată a energiei electrice”. În acest fel, se simplifică atât procesul de contractare a serviciului de furnizare

reglementată, cât și, în special, cel de actualizare a contractului la fiecare schimbare a cadrului de reglementare.

7. Rezilierea contractului de furnizare (art. 45 - 47)

Suplimentar față de prevederile actuale privind dreptul părților de a rezilia contractul de furnizare este prevăzut dreptul clientului final de a rezilia contractul de furnizare atunci când locul de consum este în pericol iminent de a rămâne fără alimentare cu energie electrică din vina furnizorului și anume, atunci când clientul final primește preaviz de deconectare de la OR sau OTS, deoarece furnizorul nu a plătit operatorului respectiv serviciile aferente aceluși loc de consum, deși clientul final a respectat termenele de plată prevăzute în contractul de furnizare.

Detalii suplimentare sunt prezentate la pct 2.

8. Schimbarea furnizorului (art. 53 - 56)

Procesul de schimbare trebuie să nu dureze mai mult de 21 zile. Clientul final care și-a exercitat dreptul de eligibilitate nu mai poate reveni la tarife reglementate (corelare cu Legea nr. 123/2012).

9. Trecerea clienților finali la furnizorul de ultimă instanță (FUI) (art. 57)

Pentru a se evita deconectarea clientului final pe durata refacerii tuturor contractelor și a altor formalități aferente schimbării furnizorului, impuse de reglementări, în cazul schimbării furnizorului ca urmare a trecerii la FUI, operatorul rețelei la care este racordat locul de consum va asigura continuitatea în alimentarea cu energie electrică a acestuia pe durata procesului de trecere de la vechiul furnizor la FUI, iar energia electrică și serviciile aferente furnizării în aceste condiții vor fi suportate de clientul final ulterior, prin intermediul furnizorului de ultimă instanță.

10. Clienți vulnerabili (art. 64 – 68)

Sunt definite criteriile după care un client final este considerat client vulnerabil, modul de stabilire a statutului de client vulnerabil, precum și facilitățile de care beneficiază fiecare categorie de clienți vulnerabili, cu excepția celor aferente clienților vulnerabili din motive financiare, pentru care, atât criteriile de încadrare, cât și facilitățile de care beneficiază sunt stabilite de către instituțiile statului cu competențe de protecție socială.

11. Întreruperi în furnizarea energiei electrice pentru nerespectarea de către clientul final a obligațiilor sale (art. 69)

Principala modificare față de vechiul regulament de furnizare este următoarea: pentru serviciile de control al traficului aerian, naval și feroviar care concură la siguranța circulației (dacă aceste servicii au o schemă de alimentare cu energie electrică separată față de alte instalații ale clientului final respectiv), pentru spitale, sanatorii, stații de salvare, cămine de bătrâni, creșe, grădinițe sau școli, termenul de decontare din contract se stabilește astfel încât prestatorul care solicită deconectarea trebuie să transmită inițial un prim preaviz de deconectare cu minimum 30 zile înainte de data deconectării, urmând ca apoi să transmită un al doilea preaviz, cu 5 zile înainte de data deconectării.

În acest fel, prin stabilirea unui termen mai lung pentru preavizarea deconectării și a unui al doilea preaviz, se urmărește stimularea disciplinei financiare, prin atenționarea în timp util a instituțiilor care asigură finanțarea locurilor de consum respective, dar și aplicarea măsurii extreme, de deconectare, în cazul în care se abuzează de aceste situații speciale.

De asemenea, s-a introdus obligația operatorului de rețea de a deconecta locul de consum în situația în care furnizorul aceluși loc de consum nu-și achită obligațiile față de OTS/OD, dar numai în cazul în care clientul final refuză ca, în perioada de preaviz, să schimbe furnizorul sau să treacă la FUI.

12. Tarifarea energiei electrice (art. 70 -80)

În acest capitol sunt tratate atât cazul clienților finali care au dreptul la tarife reglementate/avizate de ANRE și la contracte reglementate încheiate cu FUI, cât și cazul clienților finali care își aleg

furnizorul și încheie cu acesta contractul de furnizare în condiții și la tarife/prețuri negociate sau conform ofertei tip aleasă de client.

Pentru a facilita alegerea furnizorului și clienților finali care au dreptul la serviciul universal, precum și în vederea reducerii costurilor furnizorilor cu atragerea acestei categorii de clienți, s-a prevăzut obligația furnizorilor care furnizează sau intenționează să furnizeze energie electrică în regim concurențial, către acești clienți, de a publica ofertele-tip pe pagina de internet proprie. În același scop, s-a prevăzut obligația acestor furnizori de a transmite oferta-tip la ANRE, împreună cu formula de calcul al valorii facturii de energie electrică pentru un consum dat, aferentă ofertei respective.

S-a stabilit conținutul minim al ofertelor-tip și s-a impus obligația furnizorilor de a nu modifica acele oferte-tip care se adresează și clienților care au dreptul la serviciul universal, dacă acestea nu au fost afișate pe site cu minim 3 zile înainte.

Pentru clienții finali care nu au uzat de eligibilitate, FUI aplică, până la eliminarea totală a tarifelor reglementate aferente categoriei din care aceștia fac parte, tarife reglementate aprobate de ANRE și stabilite pe baza datelor furnizate de FUI, conform unei metodologii specifice elaborate de ANRE.

Pe perioada eliminării parțiale a tarifelor reglementate, FUI aplică o componentă de preț aferentă pieței reglementate și una aferentă pieței concurențiale, propusă de FUI și avizată de ANRE.

După eliminarea totală a tarifelor reglementate, FUI aplică clienților finali care beneficiază de SU prețuri/tarife stabilite pe baza metodologiei specifice, avizate de ANRE, astfel încât să poată fi asigurate prețuri rezonabile la această categorie de clienți.

Cu minim 60 de zile înainte de eliminarea totală a tarifelor reglementate pentru clienții finali noncasnici, FUI transmite acestora, dacă nu au dreptul la serviciu universal, o notificare însoțită de oferta proprie de furnizare, anunțându-i că, în cazul în care nu vor încheia contractul de furnizare în condiții negociate, cu un furnizor ales, vor fi trecuți automat pe oferta sa de furnizare.

Clienții finali care se află în situația de a rămâne fără furnizor vor fi trecuți la FUI, care în această situație aplică prețuri/tarife stabilite în baza regulamentului pentru furnizarea de ultimă instanță.

Deoarece Legea nr. 123/2012 prevede faptul că, după ce și-au exercitat dreptul de eligibilitate, clienții finali nu mai pot reveni la tarife reglementate (art. 63, alin. (3)), precum și obligația FUI de a asigura SU clienților casnici și celor noncasnici cu mai puțin de 50 de salariați și cu o cifră anuală sau o valoare a activelor mai mică de 100 milioane euro (art. 53, alin. (1)), pentru ca la această categorie de clienți să se poată asigura prețuri rezonabile și condiții de calitate corespunzătoare, s-a prevăzut dreptul acestora de a reveni la FUI și după ce și-au exercitat dreptul de eligibilitate.

În acord cu prevederile Legii nr. 123/2012 privind dreptul clienților finali care nu au uzat de eligibilitate de a opta pentru oricare dintre tarifele reglementate aplicabile categoriei din care face parte, s-a eliminat obligativitatea aplicării tarifelor de tip binom la clienții finali noncasnici cu puteri de peste 30 kW, respectiv interzicerea aplicării tarifelor cu abonament la clienții casnici grupați în asociații de proprietari/locatari.

Pentru clienții finali care au uzat de eligibilitate, furnizorul poate ajusta prețurile doar în limita prevederilor contractuale și doar dacă a anunțat clientul final cu minim 30 de zile înainte, cu excepția cazului în care ajustarea a fost cauzată de modificarea tarifelor reglementate care intră în componența prețului de vânzare la clientul final.

Au fost stabilite obligațiile furnizorului și ale operatorului de rețea privind solicitarea clientului final de schimbare a tarifului, respectiv obligația de a transmite răspuns clientului final în maxim 10 zile de la primirea solicitării sau chiar de a schimba tariful, în cazul în care, pentru această schimbare nu este necesară deplasarea în teren.

13. Facturarea energiei electrice (art. 81 - 104)

Față de prevederile existente în RFEEC aprobat prin HG 1007/2003, au fost transpuse prevederile referitoare la facturare din Directiva 2009/72 a CE privind piața internă de energie electrică și din

Directiva 2012/27 privind eficiența energetică. De exemplu, în cadrul acestui capitol au fost introduse și următoarele prevederi:

- perioada de emitere a facturilor este de regulă lunară sau convenită prin contract. Perioada convenită prin contract nu trebuie să depășească un trimestru;
- perioada de emitere a facturilor pe baza consumului real (citire index contor) nu poate depăși 6 luni (cf. Directivei 27/2012: 1 an, cf. Directivei 2009/72: suficient de des, așa încât clienții finali să-și poată regulariza propriul consum);
- factura trebuie să conțină și: comparația dintre consumul curent și cel din anul anterior - preferabil sub formă grafică, prețurile și consumurile reale, datele de contact ale ANRE, ale organizațiilor clienților finali sau ale organismelor similare - inclusiv adrese de site-uri de unde se pot obține informații privind măsurile disponibile de îmbunătățire a eficienței energetice, profiluri comparative ale clienților finali și specificații tehnice obiective privind echipamentele energetice (cf. Directivei 27/2012);
- furnizorul trebuie să ofere clienților mai multe modalități de plată (cf. Directivei 2009/72), din care, în cazul clienților casnici, cel puțin una să fie gratuită.

14. Informarea clienților finali (art. 105 – 110)

Având în vedere importanța pe care o are informarea pentru asigurarea protecției clienților finali în condițiile pieței concurențiale cu amănuntul, s-a considerat necesară introducerea unui capitol privind informarea clienților finali, în care au fost preluate și dezvoltate prevederile Directivelor 2009/72 și 2012/27 ale CE. De exemplu, în cadrul acestui capitol au fost introduse prevederi referitoare la:

- organizarea de către furnizorii care furnizează energie electrică clienților finali care au dreptul de a beneficia de serviciul universal a punctelor unice de contact și a punctelor regionale/locale pentru relația cu clienții, puncte care să fie dotate cu personal specializat și cu logistică corespunzătoare pentru informarea clienților finali, pentru preluarea/soluționarea solicitărilor acestora, inclusiv pentru încheierea contractelor de furnizare, emiterea facturilor la cerere, încasarea facturilor;
- conținutul minim al site-ului furnizorilor care furnizează energie electrică clienților finali care au dreptul la serviciu universal;
- informarea precontractuală: clientul final trebuie să cunoască condițiile de contractare înainte de încheierea contractului;
- notificarea intenției de modificare a clauzelor contractuale, inclusiv a prețurilor/tarifelor;
- informarea privind dreptul la serviciul universal;
- publicarea condițiilor standard din contractele cadru și, după caz, din ofertele-tip;
- informarea privind prețurile actualizate și structura acestora, inclusiv defalcarea pe componentele de tarif reglementat care intră în prețul de vânzare;
- accesul la baza de date proprie și la calculatorul de factură.

15. Modul de plată a consumului de energie electrică în caz de înregistrare eronată (art. 121)

Utilizatorul plătește către/încasează de la operatorul de rețea/furnizor, suma corespunzătoare energiei recalculată, după cum urmează:

- a) pentru intervalele pentru care, conform regulilor pieței angro de energie electrică, s-au transmis către OTS valorile măsurate – plata se face de/către operatorul de rețea, căruia diferența între energia transmisă și energia recalculată i-a fost deja inclusă în energia consumată pentru CPT;
- b) pentru intervalele pentru care, conform regulilor pieței angro de energie electrică, valorile măsurate încă nu s-au transmis către OTS – valorile calculate vor fi luate în considerare pentru determinarea valorilor măsurate luate în calcul pentru decontare, atât pe piața cu amănuntul, cât și pe piața angro de

energie electrică. Prin urmare, în acest caz energia corectată prin calcul va fi plătită furnizorului, iar operatorului de rețea îi va fi plătit serviciul de rețea, conform acestei valori.

În acest mod, fiecare agent economic implicat (operator de rețea, respectiv furnizor), încasează sau plătește (corespunzător semnelui corecției), conform modului cum a fost alocată energia corespunzătoare corecției: cea care a fost deja raportată pe piața angro a intrat în CPT rețea, deci revine operatorului de rețea, iar cea care corespunde energiei înregistrate în intervalul de decontare în curs, va fi inclusă în valoarea măsurată a furnizorului, deci îi va reveni acestuia.

16. Baza de date referitoare la locurile de consum (art. 124 – 126)

Au fost preluate din reglementările actuale (în special din Procedura privind schimbarea furnizorului, aprobată prin Ordinul ANRE nr. 88/2009, cu modificările și completările ulterioare), obligațiile operatorului de rețea de a asigura codificarea locurilor de consum, de a avea o bază de date privind fiecare loc de consum deservit și de a asigura accesul la această bază de date.

17. Locuri de consum racordate la instalația de utilizare a altui client final (art. 127 – 135)

S-a prevăzut că, în principiu, clientul final principal are dreptul să recupereze de la clientul final subracordat toate costurile generate de alimentarea cu energie electrică a clientului final subracordat, cu respectarea reglementărilor în vigoare.

Pentru alimentarea cu energie electrică a locului de consum racordat la instalația de utilizare a unui client final principal, clientul final subracordat poate opta pentru una din următoarele variante:

- contract de revânzare, încheiat cu clientul final principal, prin care clientul final principal îi asigură atât energia electrică, cât și serviciile de rețea;
- contract de furnizare încheiat cu un furnizor, prin care furnizorul îi asigură energia electrică; dacă furnizorul este FUI, acesta îi asigură și serviciile de rețea până la punctul de racordare al clientului final principal la rețeaua operatorului de distribuție, care sunt deja incluse în tariful de furnizare reglementat.

Energia electrică reactivă este plătită de clientul final/furnizor numai operatorului de rețea la care este racordat locul de consum. Astfel, clientul final principal plătește operatorului rețelei la care este racordat locul său de consum pentru întreaga energie electrică reactivă preluată din rețeaua acestuia, iar clientul final subracordat plătește, eventual, energia electrică reactivă clientului final principal.

Pentru energia electrică preluată prin contracte de furnizare negociate, fie de clientul final principal, fie de clientul final subracordat, clientul final principal încheie contract de rețea cu operatorul de rețea la care este racordat locul său de consum.